

Prövningsnämnderna

MALMÖHUS LÄN:

Värdeminskning å biografstolar.

Avdrag har medgivits med 10 % mot yrkade 20 %. RÅ 1929: 490 åberopades av intendenten.

Förvärvsavdrag.

Klaganden, som hade anställning som vaktmästare i ett företag, hade i sin deklaration bl. a. upptagit inkomst å 600 kr. för av hustrun utfört städningsarbete samt yrkat förvärvsavdrag med 300 kr. TN taxerade klaganden jämväl för denna inkomst och vägrade förvärvsavdraget. Nämnden hade därmed ansett, att beloppet ifråga, som av klaganden utbrutits ur den lön, som enligt arbetsgivarens löneuppgift utbetalats till honom, utgjort hans och ej hustruns lön. I samband med besvären företeddes intyg från arbetsgivaren, enligt vilket i det å löneuppgiften angivna beloppet inginge lön till hustrun med 600 kr. för av henne utfört städningsarbete. Under åberopande härav gjordes i besvären gällande, att hustrun faktiskt utfört arbetet. En anmodan från TI att utreda anställningsförhållandet närmare lämnades obesvarad. Sedan det emellertid utrönts, att arbetsgivaren icke inlevererat någon källskatt avseende av hustrun uppbyren inkomst, avslögs besvären.

Beskattningsår.

Klaganden drev rörelse med räkenskapsår 1/4 1949—31/3 1950. Vid 1951

års taxering hade han beskattats för ett icke deklarerat styrelsearvode såsom inkomst av tjänst. Sedan det utretts, att beloppet uppburits efter den 31/3 1950 och då samma beskattningsår borde tillämpas för alla förvärvskällor hos en skattskyldig, varvid det för förvärvskällan rörelse gällande beskattningsåret borde vara det avgörande, tillstyrkte TI bifall till besvären, vilket också blev PN:s beslut.

(Jfr Sv. Sk. T. 145 sid. 174—177)

Nyuppsättning.

Klaganden hade som inkomst redovisat 4.400 kr. för försäljning av fyra nötkreatur samt yrkat avdrag med 4.770 kr. för inköp av fyra nya djur. På förfrågan upplyste han, att han utbytt reagerande kor mot reaktionsfria. PN ansåg viss nyuppsättning föreligga och vägrade avdrag med 200 kr. per reaktionsfri ko.

Facklitteratur.

Avdrag har vägrats lantbrukare å större egendom (nettointäkt 28.942 kr.) för prenumerationsavgift å tidningen "Lantmannen" och växtförädlingsassistent betr. "Svensk Jordbruksforsknings årsbok".

Extraordinär besvär rätt.

En köpman hade år 1948 taxerats statligt för 8.700 kr. och kommunalt för 8.010 kr. Hos PN hemställde samma år hans hustru, att maken måtte medgivas

avdrag för på grund av sjukdom väsentligt nedsatt skatteförmåga med högsta möjliga belopp. Mannen hade sedan många år lidit av en hjärtsjukdom och hade därtill i dec. 1947 erhållit en av blodpropp förorsakad hjärnskada, som medfört förlamning av hela högra kroppshalvan. Framställningen handlades såsom besvär enligt 123 § TF. PN fann, att när framställning icke gjorts redan hos taxeringsnämnden, extraordinär besvärsmått var utesluten, i följd varav besvären icke upptogos till prövning.

Hustrun fullföljde besvären till kamarrätten. Mannen vore fortfarande helt oförmögen till arbete och någon bättring syntes ej vara att vänta. Läkarintyg företeddes. Att framställning icke gjorts redan hos taxeringsnämnden hade berott på ovetskap om möjligheten att erhålla avdrag av ifrågasatt slag.

KR:s utslag är daterat den 14 dec. 1951: Enär det av PN åberopade skälet icke utgjort hinder för prövning av klagandens talan, har med undanröjande av PN:s beslut målet visats åter för ny behandling.

PN har därefter funnit skäl medgiva avdrag med 1 000 kr. statligt och 700 kr kommunalt (1948 års tax.)

STOCKHOLM STAD:

Särskild framställning

TI hade föreslagit höjning av 1951 års taxering och eftertaxering för ett par föregående år för kontorschefen Per Jakobsson, som tidigare figurerat i de riksbekanta pilleraffärernas utkanter. Ärendet var så brådslande, att det anhållits om omedelbar justering.

Yrkandena innehöll:

Arvoden, som bokförts hos ett av J. ägt aktiebolag föreslogs överflyttade på honom personligen. PN biföll framställningen, varvid dock ledamoten Vanner uttalade sin tvekan.

Nämnda ab hade erlagt premier för s. k. ledarförsäkring. J. borde beskattas för dessa belopp. PN avslög framställ-

ningen. Reservation av ledamöterna Ericsson, Bengtsberg och fru Tiderman.

J. uppgavs ha å nämnda bolag överlåtit vissa av föredraganden som värdelösa ansedda aktier och fordringar. PN ansåg det ej konstaterat, att de varit värdelösa vid överlåtelsen och avslög framställningen. Samma reservanter.

Det hade yrkats att visst avdrag för resa till USA skulle vägras. PN medgav halva beloppet. Samma reservanter. Ledamoten Vanner ansåg, att hela beloppet kunde ha medgivits, då summan endast avsåg själva resekostnaden, dock även för hustrun, men anförde ej reservation, eftersom den skattskyldige ej framställt yrkande om avdrag för kostnader för uppehälle.

Fordran å resekostnader hos Filadelfia hade avskrivits, vilket nedbringat vinsten. PN biföll framställningen. Reservation av ledamöterna Hultman, Mårtensson och Vanner, med vilka ledamoten Anderberg instämde, vilka ansåg sådana omständigheter föreligga, att avskrivningen varit motiverad.

Till eftertaxering föreslogs vissa resekostnader. PN biföll. Samma reservanter som närmast ovan, vilka ansåg, att förutsättningar för eftertaxering ej förelåg, då det i deklARATIONEN tydligt angivits, att avdrag för resor till USA gjorts.

PN var däremot enhällig i att dels vid 1951 års taxering och dels genom eftertaxering vägra avdrag för vissa gåvor och föreningsavgifter om sammanlagt omkring 150 kr. Likaså var PN enig om att beräkna värdet av fri bil till 3 000 kr. mot uppgivna 500 kr.

Sammanlagt hade yrkats höjning eller eftertaxering med närmare 105 000 kr. Höjningen stannade vid 27 500, därav blott knappa 14 000 genom enhälligt beslut. Och helt klart torde endast omkring 2 600 kr. vara, och då gäller det även där en bedömningsfråga om 2 500 kr. Så i själva verket kan man säga, att av de 105 000 blev det lite över 100 kr. kvar, vilka ostridigt undanhållits i deklARATIONERNA.